

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
3. říjen Léta Páně 2021

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E

10

ŘÍJEN

ZKRATKOU

mnohdy dojdeme k cíli rychleji, hrozí však, že přitom mineme něco podstatného. Času ovšem není nikdy dost, proto občas každý nějakou zkratku použijeme. Stalo se to i panu profesoru Piřhovi, když při bohoslužbě k oslavě posvěcení našeho kostela v kázání zmínil rozdíl mezi kostelem a divadlem. Jistě, celebranti nebyli herci, nýbrž opravdoví kněží, nicméně tím seznam rozdílů mezi oběma stavbami zdaleka nekončí. Stejně jako naši kněží nejsou herci, my nejsme diváci, a uvědomit si to, je podle mého názoru pro

nás jako farnost zcela zásadní. V kostele jde přeci o mnoho víc než o to, něco sledovat a něco si poslechnout: kostel je místem setkání s Kristem, který nás vede k setkávání mezi sebou navzájem. Obě zářijové oslavy k tomu byly skvělou příležitostí a velký dík patří všem, kteří

se na nich podíleli. Vytváření farního společenství totiž připomíná výstup na horský vrchol, k němuž podle svých možností přispíváme prací, finančními dary a především zájmem o ostatní. A při cestě vzhůru žádné zkratky neexistují. *MiM*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Milí přátelé,

děkujeme za všechna dobrodiní a prosíme o zprávy o potřebách lidí kolem nás, máme za to, že se zvláště o těch finančních nedozvídáme.

Zveme na naše schůzky o prvních pondělcích v měsíci od 18.30 na faru příznivce z různých generací, skupin, abychom se o potřebách dozvíдали. A také potřebujeme trochu omladit, i v nápadech a konání.

Zájemce a zájemkyně o znovuzahájení rehabilitačních cvičení, pokud by to covidová situace dovolila, prosíme, aby se přihlásili Jiřince Haloumkové, příp. na kontakty farní charity.

Za fachu *Hanka*
vrsovice@praha.charita.cz

721 444 323
č. účtu: 3400038319/0800

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

O radostech lidské duše

Ve svátečním nedělním odpoledni jsme při slavnosti výročí posvěcení našeho kostela sv. Václava mohli vyslechnout, s užitekem a radostí, přednášku profesora Maxe Kašparů O čem je život? O vztazích... (a seznámit se s některými jeho knihami a koupit si je).

Pro připomenutí a další impulsy k přemýšlení jsem doma vzala do rukou starší knížku, vydanou Karmelitánským nakladatelstvím v roce 2001 v edici „S“, čtyřicet krátkých úvah známých osobností na zajímavá témata, knížku O radostech lidské duše s Maxem Kašparů.

Jaroslav Maxmilián Kašparů vystudoval postupně několik vysokých škol – stomatologii, všeobecné lékařství se zaměřením na psychiatrii, pak pedago-

giku, etiku a náboženství. Vstoupil do sekulárního řádu želivských premonstrátů, přijal řádové jméno Maxmilián, po studiu teologie přijal jáhenské svěcení – jeho heslem je Fides et scientia obligant (víra a poznání zavazují). Na kněze řeckokatolické církve byl vysvěcen v roce 2015. Vatikánská kongregace mu udělila biritualitu, tedy slouží i jako kněz v římskokatolických farnostech.

O knížce O radostech lidské duše profesor Max Kašparů říká:

„Všechno už bylo řečeno, ale ne všemi. K tomuto citátu, který vyslovil J. S. Lec, si dovolím neskromně dodat: Nebylo řečeno každému, v každé době, na každém místě a všemi způsoby. ... z antiiky známe ‚nic nového pod sluncem‘ ...

i v budoucnu přijdou nové pohledy na staré věci i jevy, které sice nerozšíří, ale pouze zpestří jádra starých a známých pravd. V jednotlivých kapitolách této publikace jsem se pokoušel hledat, sobě vlastním způsobem, cestu od světské myšlenky ke křesťanské zkušenosti. Po každé jsem ovšem došel ke stejnému poznání – že všechny tzv. světské pravdy nejsou ničím jiným než všelidskou zkušeností. A co více může být lidské než to, co je křesťanské. Kdosi řekl, že všechny pravdy přicházejí od Boha, a není důležité, kdo je vysloví. Ověření si této skutečnosti i zkušenosti přispělo k radosti mé duše.“

Vybrala jsem z těch příběhů – radostí (o vytrvalosti):

W. Busch: Stát se otcem těžké není, těžké je otcem být

Není těžké vyznat lásku,
těžší je milovat,
není těžké zplodit dítě,
těžší je o dítě se postarat,
není těžké se oženit,
těžší je být ženatý,
není těžké vdát se,
těžší je být vdanou,
není těžké dát slovo,
těžší je slovo dodržet,
není těžké nadchnout,
těžší je nadšení udržet,
není těžké hrát,
těžší je přijmout prohru,
není těžké stát se knězem,
těžší je žít jako kněz,
není těžké chodit do školy,
těžší je učit se,
není těžké upadnout,
těžší je vstát,
není těžké zabloudit,

těžší je najít cestu zpátky,
není těžké dojít do hospody,
těžší je vrátit se domů,
není těžké vsadit,
těžší je vyhrát,
není těžké provinit se,
těžší je přiznat si to,
není těžké plánovat,
těžší je realizovat,
není těžké být ukřivděný,
těžší je odpustit,
není těžké začít,
těžší je dokončit,
není těžké...
není těžké vymyslet tato porovnání,
těžší je zjistit, komu jsem ty myšlenky nechtěl odcizil.

K radosti lidské duše patří poznání, že není tak těžké najít radost, jako si ji udržet.

Proto nás Ježíš vybízí, abychom stále hledali, protože nalezneme,
stále tloukli, protože nám bude opět otevřeno,
a stále prosili, neboť nám bude vždy dáno.

A ještě přidávám výpisky z jedné kapitoly:

O. Fišer: Být sám se sebou je pro mnohé ta nejhorší společnost (nepřítel v nás)

Existují tři druhy meziosobních vztahů. Vztah člověka k Bohu, vztah člověka k jiným lidem a vztah k sobě samému. Pokud jsou jednotlivé vztahy zdravé, přinášejí člověku radost a uspokojení. Často ale bývají tyto vztahy nějak narušeny ... Příčinou jejich „onemocnění“ může být falešná představa o protějšku – Bohu, bližních, sobě. Léčebná metoda – náprava vlastního náhledu

a potřeba odvahy k nové komunikaci ... Máme-li představu, že hlavní příčina našich problémů v jednání s druhými lidmi je v nich samotných nebo že naše neshody se Stvořitelem jsou právě jeho vinou, tak máme přirozenou tendenci zalézt někde do samoty a nemít kontakt. Kam se však schovat sám před sebou? Náhle si uvědomuji tu neřešitelnou situaci, kdy sám před sebou utíkám opět sám se sebou. Ze sebe nemohu

utéci bez sebe. Za takové situace jsem v nejhorší možné společnosti – a k tomu ještě slepý, protože nevidím cestu ven ...

K radosti lidské duše patří pravdivý a osvobozující pohled na sebe sama. Dále je třeba hledat v sobě i v druhých to dobré a opravit si falešnou představu o Bohu. Mít stejnou touhu, jako měl slepec v Markově evangeliu, když prosil: „Pane, ať vidím.“

Jana Gottwaldová

Vzpomínka na P. Jiřího Hájka

V neděli 29. 8. 2021 se mezi lidmi začala jako lavina šířit smutná zpráva: zemřel P. Jiří Hájek. Byl to kněz, který 17 let sloužil v naší vršovické farnosti. A proto, že je to již mnoho let ode dne, kdy z Vršovic odešel (bylo to v roce 1985), a mnoho současných farníků ho neznalo, dovoluji mi krátkou vzpomínku na něj. Je známo, že jednu a tu samou událost či člověka si každý pamatuje jinak. Moje vzpomínka je z pohledu dítěte až mladé ženy. A jistě na P. Jiřího bude někdo jiný vzpomínat úplně jinak.

Když P. Hájek přišel jako mladý kněz v roce 1968 do Vršovic, byl jako „přírodní úkaz“. V té době nebylo mnoho kostelů, kam by člověk mohl chodit. Po jeho příchodu se do Vršovic začali stahovat lidé z celé Prahy. P. Jiří se věnoval (jako vystudovaný učitel k tomu měl vlohy) nám dětem. Učil náboženství, pořádá pro nás výlety i jiné aktivity. Věnoval se mládeži, ke které měl věkově nejblíže. Ale ani ostatní farníci nepřišli zkrátka. Jezdili jsme na společné výlety a pouti, chodili jsme do divadla, na koncerty.

P. Jiří byl úžasný muzikant, takže hned po jeho příchodu vznikl pěvecký

sbor, ve kterém byly skoro samé děti. Nikdy bych nevěřila, že dokáže donutit ke zpěvu třeba i mě, která jsem z „hudebky“ měla ve škole vždy dvojku a zpívat jsem opravdu neuměla. Brzy byl vesměs z amatérů založen i orchestr. Pro vršovický sbor a orchestr vzniklo i několik krásných skladeb. Je jen škoda, že po odchodu P. Jiřího noty zmizely a nejde je dohledat. Tenkrát se např. na Vánoce či při velikonočních obřadech zpívalo během jedné mše svaté několik někdy docela náročných skladeb, takže občas se z bohoslužby stal malý koncert. Dodnes např. o Velikonocích úplně slyším, co by mělo následovat za skladbu.

Na mše svaté chodilo v neděli a o svátcích tolik lidí, že nebylo uličkami vůbec možné projít. Jako děti a mládež jsme nevěděli, co to je si v kostele sednout.

U oltáře bývalo v neděli i přes dvacet ministrantů!

P. Hájek měl na všechny opravdu velký vliv. A z doby jeho působení vzešlo z naší farnosti sedm(!) kněží a několik řádových sester.

Jako každý člověk měl i P. Jiří „svě mouchy“. Byl svůj, někdy prosazoval

své názory více než přesvědčivě, takže mu málokdo odporoval (děti vůbec ne a dospělí zřídka). Ale vše fungovalo.

Jsme P. Jiřímu vděční za vše, co nás naučil, co do nás „vtloukl“. Dodnes slyším jeho slova na konci nedělní mše svaté: „Mše svatá začíná v půl devaté, to je 8.30.“ Komu se někdy podařilo přijít třeba jen o minutku pozdě, určitě nikdy nezapomněl na pronikavý pohled

od oltáře a už vždy příště chodil včas. Všichni jsme se naučili, že na mši svatou se chodí před začátkem a odchází se, až když kněz odejde do sakristie.

Je mnoho věcí, které nás P. Jiří naučil a za které mu navždy budeme vděční.

Děkujeme, P. Jiří, a budeme vždy vzpomínat. Třeba i okřídlenou větou: „Jo, to za Hájka...“

I.L.

FARNÍ NÁBOŽENSTVÍ 2021/22

Předškolní děti – katechetka Šárka Černá

pondělí 16:00 na faře

saarkacerna@gmail.com

1. třída (a začátečníci 2. třída) – katechetka Anna Kalcovská

středa 16:00 na faře

AndulkaCapova@seznam.cz

Příprava ke svátostem od 2. třídy a ostatní děti z 1. stupně – katecheté manželé Svobodovi

pondělí 16:15 Sál u sv. Václava

svobodovaskola@email.cz

6. – 8. třída – katechetky Anna a Lucie Svobodovy

středa 18:30 na faře

lucis.svobodova@seznam.cz

mládež od 15 let – Farní doupě – vede Martin Peroutka

čtvrtek 17:30 na faře

asistent@farnostvrsovice.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

Bohoslužby

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svátost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

Ivona Nováková – dary a finanční záležitosti

email: yvonanovakova@email.cz

matriky – Jana Biskupová

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

K A L E N D Á Ř *na říjen 2021**Mimořádné akce, změny, výjimky*

10. 10.	Manželský koláč (po obou mších svatých)
27. 10. – 31. 10.	Setkání manželů ve Štětkni (duchovní obnova)

Kontakty**Webové stránky farnosti**

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

pastorační asistent

email: asistent@farnostvrsovice.cz

farní kancelář pro veřejnostfara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela
sv. Mikuláše)**ředitelka farního ústavu – Ivona****Nováková**

email: yvonanovakova@email.cz

matriky – Jana Biskupová

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 31. 10., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 20. 10. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, tel: 702 075 417. Šéfredaktor: Martin Peroutka. Redakční rada: Artur Matuszek, Jana Šachlová. Přispěvatelé: Míla Miller ml. (MiM), Jana Gottwaldová, Ivana Lukášová (I.L.), Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka. Výtisky pro nás zkompletovali: Polákovi.